

In Memoriam Tom Gribnau

Het is dit jaar 60 jaar geleden dat Tom startte met wat hij zelf zei, 'de studie in de scheikunde' aan wat toen nog Katholieke Universiteit Nijmegen heette. Ik kan het weten, want ik was erbij, begin september 1965. Zijn kandidaats- en doctoraal examens deed hij wat later dan een aantal studiegenoten, omdat hij net geen cum laude zou halen; daarom deed hij enkele tentamens over. Eerlijk gezegd tot verbazing van zijn medestudenten die allang blij waren met een 6 of 7. Na zijn doctoraal startte hij met zijn promotieonderzoek in juni 1973 bij Prof. Nivard en Dr. Tesser, waar ik toen al werkte. Daar was ook de eerste kennismaking met Jan Buis die bij dezelfde promotores met de afronding van zijn proefschrift bezig was. Die kennismaking zou resulteren in een vriendschap voor het leven.

Hij werkte hard, gestructureerd, had oog voor details en knoopte contacten aan met onderzoeksgroepen aan andere universiteiten en in de industrie, waar hij ook op werkbezoek ging en presentaties gaf. Het leverde hem ruim vóór zijn promotie in september 1977 een Shell studiereisbeurs op die hij in 1976 verzilverde in de USA, waar hij op diverse plaatsen een voordracht ging houden. Zijn hang naar perfectie uitte zich ook in de vraag aan Jan Buis of hij de drukproeven van zijn proefschrift minutieus wilde screenen – daar kon natuurlijk geen foutje in staan.

Dezelfde interesse, drive en accuraatheid toonde hij ook toen hij per 1 november 1977 in dienst trad van Organon en onderzoek ging doen aan diagnostica voor Organon Technika. Bij Organon kwam ik Tom weer tegen. In de 80-er jaren heeft hij nog een periode gewerkt in de Technology afdeling, die de opschaling van laboratorium naar productie voorbereidde. Met dezelfde energie ging hij daar aan de slag en omdat hij ook daar altijd snel heen en weer liep, leverde hem dat de bijnaam Zoef de Haas op. Maar hij was toch meer research-minded zoals dat heet en koos ervoor bij Organon Technika verder te gaan. Toen Technika eind 1989 een nieuw researchgebouw opende in Boxtel verhuisde Tom met zijn groep daarheen. Ik weet nog dat het bedrijf 's morgens medewerkers met een busje ophaalde bij Organon, naar Boxtel reed en ze aan het einde van de werkdag weer terugbracht. Maar ja, Toms werkdag zag er toch duidelijk anders uit dan de vertrektijden van het busje aangaven.

In die tijd heeft hij ook vol enthousiasme twee promovendi begeleid terwijl zijn afdeling steeds groter werd en hij wilde, zoals hij altijd had gedaan, met grote toewijding alles in detail blijven volgen. Hij was veeleisend voor zichzelf, maar je kunt je afvragen of dat niet ten koste van zichzelf ging. Helaas ging het toen op een gegeven moment fout. Hij is een tijdlang uit de roulatie geweest en is vervolgens op uitprobeerbasis weer, met zijn kennis van de chemie, in de Registratieafdeling aan de slag gegaan. Het heeft helaas geen succesvolle terugkeer mogen zijn en hij heeft toen, te jong, met een regeling Organon verlaten.

Thuis hield hij, vooral online via attenderingssystemen, de ontwikkeling in de chemie en farmaceutische industrie bij en stuurde vaak links door naar veel Organonmensen. Naast chemie had Tom nog veel andere interesses en informatie daarover stuurde hij

naar weer andere personen; denk daarbij aan Egyptologie, archeologie, de evolutietheorie en religie.

In 2005 werd hij uitgenodigd om lid te worden bij *Probusclub Oss-Maasland*, na 3 jaar werd hij daar secretaris en dat is hij maar liefst 14 jaar geweest. Daarnaast onderhield hij ook contacten met zieke of inactieve leden. Ik ben blij te kunnen melden dat wij Tom vorig jaar tot Lid van Verdienste hebben benoemd. In die periode onderzocht hij ook de betekenis van Probus, stuitte daarbij op de Heilige Probus en ging daar toen onderzoek naar doen, hoewel die heilige niets met onze Probusclub van doen had. Er is in 2019 zelfs een boek uit voortgekomen: “Martiaal en teatraal – De Jezuïeten in Ravenstein”.

Maar dat was niet het enige. Toen in 2012 de initiatiefnemers voor het starten van een vereniging van gepensioneerd van Organon en Diosynth bestuursleden zochten, meldde Tom zich aan. Van september 2012 tot februari 2022 is hij voorzitter geweest van *PensionaDOss*. Bij zijn afscheid is hij wegens zijn belangrijke rol tot erelid benoemt.

En dit was nog niet alles. Na eerst jarenlang gewoon lid, is hij 21 jaar voorzitter van de Bossche Chemische Kring, de BCK, geweest. Jan Buis haalde Tom op in Heesch, zorgde voor de inrichting van het zaaltje in het Rode Kruisgebouw en voor koffie en thee, en Tom voor de audiovisuele benodigdheden. Na afloop evalueerden ze in Heesch, onder het genot van een glas wijn, de lezing; daarna ging het vaak over hun beider geloofsbeleving in de kerk, over theologische onderwerpen en de werkwijze en dienstbaarheid van verschillende geloofsdienaren.

Als erkenning voor zijn vele werk is hij tot erelid benoemd en ook de KNCV heeft zijn grote verdiensten gehonoreerd door hem Lid van Verdienste te maken. Tom wist altijd een mooi lezingenprogramma voor de BCK samen te stellen met als hoogtepunt de komst van de Nederlandse Nobelprijswinnaar Ben Feringa in januari 2019. Zijn verzameling boeken, tijdschriften, balansjes, glaswerk en chemicaliën is door de familie gedoneerd aan het museum van Organon.

Is er in zijn vele gevarieerde interesses, hobby's en clubactiviteiten behalve zijn hang naar kennis en zijn toewijding, een rode draad te ontdekken? Misschien het feit dat hij, ongeacht het seizoen of de weersomstandigheden vrijwel altijd een bloes met korte mouwen aan had waar mensen om hem heen met truien of jasjes aan liepen of zaten – hij had het altijd warm. Met warme gevoelens zullen de mensen die hem in de loop van zijn leven hebben leren kennen, hem ook gedenken.

Jan van Nispen
BCK, 11-2-2025